

der ikke længer bruges i Armeen, er det ogsaa forekommet Udvalgets Fleertal, at der ikke er blevet taget et saadant Hensyn til Folkethingets Beslutning ifjor, som man kunde have Grund til at vente. Seg skal dog ligeoverfor de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Helsingør (Raasløff) ved denne Sags 1ste Behandling, bemærke, at det ganske vist ikke er Fleertallets Mening, saaledes som det syntes efter den Reservation, han da tog, at han har antaget, at han som daværende Krigsminister skulde have havt til Hensigt ikke at ville opfylde, hvad han da udtalte som en Art af Løfte overfor Folkethinget; men vi kunne blot fra vort Standpunkt, efter vort Syn paa Sagen, ikke anerkjende, at den Opreisning, som er bleven givet denne Mand ved, at der er tillagt ham Majors Charakter, er en saadan sand og fuldkommen Opreisning, som han kunde vente, og som Folkethinget ifjor havde fordret at der skulde gives ham. Dernæst har Udvalget under Nr. 3 indstillet, at Brænderieier N. Christensens Andragende henvises til Finantsministeren. Denne Mand eier et Brænderi i Skanderborg. Under den fjendtlige Occupation i forrige Krig havde han havt ifinde ikke at brænde under Krigstiden. Det blev imidlertid af Autoriteterne i Byen befaleet ham at vedblive med Brændingerne, da man ellers ikke kunde tilfredsstille den fjendtlige Hærs Behov. Det gjorde han saa, altsaa tvungen, og han gjorde det ganske vist saa meget mere, som han, efter hvad der var passeret under forrige Krig, ventede, at der ikke vilde blive affordret ham nogen Afgift. Da Krigen var sluttet, blev imidlertid Afgiften ham afkrævet. Han vilde ikke godvillig gaae ind paa at betale den, der blev anlagt Sag imod ham, og han tabte sin Sag saavel ved Underretten som ved Overretten. Nu har han indgivet et Andragende om, talssald at opnaae en Nedsættelse i den Afgift, han er bleven idømt. Han gjør nemlig gjældende, at han ikke har brændt saa Meget, som Overrettens Dom er gaaet ud fra. Han gjør

Vaastand paa kun at have brændt et vist bestemt Antal Brændinger, men denne sin Vaastand har han ikke for Retten kunnet bevise, og derfor har Retten efter et Skøn sagt: nu skal han betale, som om han den halve Tid havde brændt med 3 Kar og den halve Tid med 2 Kar. Dernæst gjør denne Mand gjældende, at foruden det, at han er bleven tvungen til at brænde, foruden at han nu, hvad han ikke havde ventet, skal nødsages til at betale Skat, har han tillige lidt et meget betydeligt Tab derved, at hans opstaldede Creaturer ere blevne ham fratagne for at ernære Sjendens Armeé, og at der tillige til denne Armees Underhold er indsat andre Creaturer i hans Stald, hvorved han har mistet den Fordeel, han ellers kunde have havt af Værmen. Ogsaa dertil mener han, der bør tages Hensyn, naar Afgiften endeligt skal bestemmes. Udvalget er, som De ville see, enigt i at henvise dette Andragende til Finantsministeren, hvortil der i Udvalget har været nogen Meningsulighed om, hvorvidt det er rigtigt, at der ogsaa bliver taget det Hensyn til denne Mand, at man indrømmer ham en Nedsættelse paa Grund af den Krigsskade (Værmetab), han har lidt. Nogle af Udvalgets Medlemmer have meent, at Billighed kræver dette, hvortil andre have meent, at Alt, hvad Billigheden kan kræve, er, at han faaer en saadan Nedsættelse i sin Afgift, at han ikke kommer til at betale Mere, end efter de Brændinger, han virkelig har udført. Imidlertid har man henstillet Afgjørelsen heraf til Finantsministeren. — Under Nr. 4 har et Mindretal i Udvalget foreslaaet at henvise Andragendet fra forhenværende Møller paa Christiansø, Rasmus Jørgensen, til Finantsministeren. Denne Mand var Møller i Marineministeriets Tjeneste, indtil Fæstningen Christiansø blev nedlagt. Han var dengang saa uheldig, at han ikke havde været Møller i fulde 20 Aar, og derfor kunde han ikke faae nogen fast aarlig Understøttelse; Mindretallet har nu meent, at da han nu, rigtignok efter lang Tids Forløb,